

Voorzitter: S. Bosch (S&S)

Namens de raad: E. Hillekens (GroenLinks), E. van der Weele (PvdA), M. Gietema (D66), M. van der Meulen (PvdD), Y. Mengers (Stadspartij), J. Dijk (SP), E. Vaes (VVD), P. Rebergen (CU), E. Armut (CDA), E. Bernabela (PvH)

Namens het college: I. Diks (wethouder)

Namens de griffie: W. Meijer

Burgeragendering Vrouwenstrijd - menstruatiearmoede

Goedenavond allemaal en welkom bij deze tweede meningsvormende sessie naar aanleiding van de burgeragendering van het Comité Vrouwenstrijd Groningen. In de vorige sessie hadden we het over slachtofferhulp en nu gaan we het hebben over menstruatiearmoede, waarbij de vraag van het Comité aan de raad luidt: gaat u menstruatieproducten kosteloos aanbieden in openbare en gemeentelijke gebouwen, in de gemeente? *Vedra* Krol van het Comité is nog steeds aanwezig en die zal ook voor dit onderwerp graag een toelichting willen geven. Ik geef graag het woord aan *Vedra* Krol en na afloop is er ruimte voor vragen.

01:40:37

Vedra Krol: Ja, bedankt. Bij één op de tien meisjes en vrouwen in Nederland is er thuis soms geen geld voor maandverband en tampons. Dit leidt ertoe dat zij soms toiletpapier moeten gebruiken of noodgedwongen ervoor kiezen om niet de deur uit te gaan. Ze kunnen hierdoor niet naar hun werk, school of sociale afspraken. Menstruatiearmoede heeft een ingrijpende impact. Groningen is één van de armste gemeentes in Nederland en menstruatiearmoede is dan ook hier een groot probleem. Als wij naar een openbaar toilet gaan, verwachten we dat daar toiletpapier aanwezig is. Dit vinden we iets vanzelfsprekends. Menstruatieproducten zijn voor iemand die menstrueert net zo noodzakelijk als toiletpapier. Toch is het niet vanzelfsprekend dat menstruatieproducten, net als toiletpapier, kosteloos beschikbaar zijn. Daarom vragen we van de gemeente Groningen om het goede voorbeeld te geven en te normaliseren wat heel normaal zou moeten zijn, namelijk het kosteloos beschikbaar stellen van menstruatieproducten in alle vrouwen- en genderneutrale toiletten bij openbare toiletten en in gebouwen van de gemeente Groningen. Daar zou ik nog wat aan toe willen voegen. Op dit moment zijn er uitgiftepunten voor menstruatieproducten in de gemeente Groningen en deze worden gefaciliteerd door het Armoedefonds. Zij zijn afhankelijk van donateurs, maar inmiddels werken verschillende gemeenten samen met het Armoedefonds en dit zorgt ervoor dat deze producten kunnen blijven aangeboden worden. Als dat niet gebeurt, is er een risico dat er geen nieuwe punten kunnen worden geopend of dat dit niet kan worden voortgezet. Wij zouden ook de gemeente willen vragen om die samenwerking met het Armoedefonds aan te gaan. Dank u wel.

01:42:27

Voorzitter: Dank. Ik kijk even rond of er vragen zijn. Er is een vraag van mevrouw De Groot van Student en Stad.

01:42:34

Mevrouw De Groot: Ja, dank u wel. Die uitgiftepunten waar u het over heeft, worden die in

uw ogen goed gevonden? Merken jullie dat er veel vraag is en dat daar veel mensen komen, om producten op te halen?

01:42:51

Vedra Krol: Ja, van deze uitgiftepunten wordt zeker gebruik gemaakt. Het enige wat wel lastig is, er zijn nu volgens mij tussen de vijftien en achttien punten in Groningen. Alleen zij zijn afhankelijk van donateurs en ze zouden graag nieuwe punten openen. Alleen dat kan dus niet, omdat ze niet de zekerheid hebben dat er voldoende producten zijn. Om een voorbeeld te noemen. In de gemeente Den Haag is het Armoedefonds die samenwerking aangegaan. Er zijn inmiddels vijftientig punten en mensen weten hier de weg ook te vinden, omdat het Armoedefonds de middelen heeft om mensen duidelijk te maken dat deze punten er zijn en jullie kunnen hier terecht. Daar ontbreekt het in Groningen toch nog wel een klein beetje aan. Vandaar dat we daarom vragen.

01:43:45

Voorzitter: Nog een vraag van mevrouw Van der Meulen van de Partij voor de Dieren.

01:43:49

Mevrouw Van der Meulen: Dank u wel. Waar zijn die uitgiftepunten?

01:43:54

Vedra Krol: Dat kan op allerlei verschillende plekken. Er zijn scholen waar een punt is, waar mensen dat op kunnen halen. Er zijn kastjes, bij sportverenigingen. Dat soort punten moet u aan denken.

01:44:10

Voorzitter: Dan een vraag van de heer Dijk van de SP.

01:44:15

De heer Dijk: Dank u wel. U noemde scholen. Weet u zo of alle scholen het nu ook al hebben?

01:44:20

Vedra Krol: Nee, niet alle scholen.

01:44:26

Voorzitter: Goed, dan constateer ik dat er verder geen vragen zijn. Hartelijk dank voor uw duidelijke toelichting wederom. Ik kijk nu naar de fracties voor een woordvoering. Ik geef allereerst het woord aan mevrouw Hillekens van GroenLinks.

01:44:40

Mevrouw Hillekens: Ja, dank u wel voorzitter. Het tweede belangrijke onderwerp van vandaag: menstruatiermoede. Ook hier geldt weer dat ik dankbaar ben dat we mensen hebben die het initiatief nemen om het gesprek hierover aan te gaan. Goed, het zal geen verrassing zijn voor velen. Het zit in het woord, maar menstruatiermoede is natuurlijk een onderdeel van een veel groter probleem, een armoedeprobleem wat we kennen in onze gemeente. Dat is ook zeker iets waar we mee bezig moeten gaan, maar toch is het logisch om specifiek dit punt van menstruatiermoede te benoemen. Het is goed om u te beseffen dat menstruatieproducten onmisbaar zijn voor mensen die ongesteld zijn. Het verstrekken van deze producten in openbare gebouwen kan dan een enorme verlichting zijn in zo'n situatie. Deze mensen zijn op dat moment hier echt van afhankelijk en zijn anders

belemmerd in hun dagelijkse bezigheden. Ik kan dan eigenlijk ook kort zijn over dit onderwerp. In eerste instantie hoop ik dat het nieuwe college wil kijken naar de haalbaarheid van die samenwerking met het Armoedefonds, voor de uitgiftepunten, eventueel vanuit de armoedemiddelen, maar dat is wel even iets om eerst uit te zoeken, voordat daar een toezegging over wordt gedaan. Wat betreft het verstrekken van de menstruatieproducten in gemeentelijke gebouwen en in openbare gebouwen, lijkt het me goed dat het college bezig gaat om de haalbaarheid uit te zoeken en terug te koppelen hoe en wanneer dat gerealiseerd kan zijn. Daarbij nog een kleine side note, waar een deel van deze raad heel blij mee is, denk ik. Het is goed dat het college zich realiseert dat dit niet alleen geldt voor vrouwen, maar ook voor mannen en non-binaire personen. Ik wil het college ook meegeven, om daarbij goed op te letten, dat wanneer het vrij verstrekt wordt, dat dit in alle toiletten gebeurt. Dank u wel.

01:46:35

Voorzitter: Dank voor uw bijdrage. Ik geef het woord aan de heer Rebergen van de ChristenUnie.

01:46:41

De heer Rebergen: Dank u wel, voorzitter. Mevrouw Krol zei het al. Ongeveer één op de tien meisjes en vrouwen heeft onvoldoende financiële middelen voor menstruatieproducten. Ik moet zeggen, ik word ook weleens op pad gestuurd door vrouw of dochter om dat spul op te halen en het is ook best prijzig. Ik kan me daar van alles bij voorstellen. Dat geeft voor die vrouwen en meisjes een hoop ongemak, maar ook gezondheidsrisico's. Het gaat dus om een groot probleem en daarom dank voor het agenderen van dit onderwerp. We hebben gelukkig twee raadsleden in ons midden die er al eerder aandacht voor hebben gevraagd: mevrouw Van der Weele en mevrouw Menger. We zijn dan ook benieuwd op het antwoord of de motie, om menstruatieproducten aan te bieden, al is afgrond en of het college kan aangeven wat de mogelijkheden zijn. Het is mooi dat er al initiatieven zijn in de gemeente, de weggeefkast in Beijum, maar er zijn ook scholen waarbinnen studenten dat voor elkaar regelen en voor zover ik na kon gaan, maar mevrouw Krol zei het ook al, zijn er officieel vijftien plekken in de gemeente waar via het Armoedefonds producten gratis worden aangeboden. Dat moet, gezien de omvang van het probleem, meer worden. Dat maakt ook dat we erg benieuwd zijn naar de mogelijkheden binnen de gemeente en misschien kunnen we dan ook kijken naar het voorbeeld van Den Haag, om een samenwerking met het Armoedefonds aan te gaan.

01:48:01

Voorzitter: Dank. Ik geef het woord aan mevrouw Menger van de Stadspartij 100% voor Groningen.

01:48:06

Mevrouw Menger: Ja, dank u wel voorzitter. Allereerst wederom dank voor de burgeragendering, ook op dit onderwerp. Dat geeft ook aan hoe betrokken de inwoners zijn en dat dit een groot probleem is. Wij hebben daar destijds schriftelijke vragen over gesteld, of althans, ook geprobeerd het kenbaar te maken, dat dit grote problematiek is in heel Nederland en in diverse gemeenten, waaronder de gemeente Groningen. Ik wil even een stukje terug in de tijd. Ik heb ooit een keer, toen ik nog in het bedrijfsleven werkzaam was, samen met studenten van de Rijksuniversiteit Groningen een casus behandeld en dat ging

dus over menstruatiearmoede in ontwikkelingslanden. Toen hebben wij met elkaar bedacht: hoe ga je dat verhelpen? We zijn nu in 2022 hier in Nederland en dit probleem speelt al enige jaren, maar dat wordt steeds groter. Hoe schrijnend is dat, als we het hebben over één van de rijkste landen, waar vrouwen en meisjes geconfronteerd worden met het feit dat ze geen hygiëneproducten kunnen aanschaffen, wat direct gevolgen kan hebben voor hun gezondheid. Els en ik, de Partij van de Arbeid en ik, hebben toen samen de krachten gebundeld en gezegd: "Wij moeten hier aandacht voor gaan vragen. Dit moet opgelost worden en we moeten hiermee aan de bak." We hebben ook diverse malen contact gehad met de wethouder hierover. Gelukkig heeft de wethouder toen ook wel het belang hiervan onderschreven. We hebben met elkaar toen bedacht: dit is dan de eerste stap die we gaan zetten. Hoe gaat dat dan verder? Onze vraag zou zijn nu: hoe staat het ervoor en wat moet er nog meer gebeuren? Blijkbaar gebeurt er nog niet genoeg, anders wordt het ook niet geagendeerd. Wat ik wel een puntje van zorg eigenlijk vind, is dat er door diverse fracties wordt gevraagd: kan er iets worden uitgezocht? Dit ligt er al een jaar, dus dat geeft aan dat het niet duidelijk genoeg is, blijkbaar, dat we hiermee bezig zijn. Daar zou ik toch wel graag van de wethouder antwoord op willen hebben en het liefst even in chronologische volgorde. Waar staan we op dit moment? Wat moet er nog allemaal gaan gebeuren? Er is ook een vraag vanuit de samenleving door diverse organisaties geweest: verstrek de producten gratis, zorg dat het in alle scholen komt. Er zijn diverse gemeenten die dit ook absoluut al voor elkaar hebben. Wat ons betreft, Groningen wil met veel dingen vooroplopen. Laten we dat dan ook doen. Wat ook belangrijk is, is op lagere scholen - en dat punt hebben we ook al eerder naar voren gebracht - zorg ook dat het niet alleen op middelbare scholen voorradig is, maar ook op lagere scholen, want meisjes gaan op steeds jongere leeftijd menstrueren. Zorg dat er dan ook afvalbakjes beschikbaar zijn. Blijkbaar moeten we dat toch onder de aandacht brengen en is dat niet vanzelfsprekend. Tot zover mijn woordvoering, voorzitter, dank u wel.

01:51:26

Voorzitter: Dank voor uw bijdrage. Ik geef het woord aan mevrouw Van der Weele.

01:51:30

Mevrouw Van der Weele: Dank u wel voorzitter. Ik hoef niet heel veel meer toe te lichten. Wederom met dank aan het Comité Vrouwenstrijd, dat zij dit voor ons geagendeerd hebben. Zoals gezegd hebben wij dit inderdaad vorig jaar ook met veel belang geagendeerd, dus ik sluit me aan bij de woorden van mevrouw Menger en ben benieuwd wat er in het afgelopen jaar gebeurd is en of we de kosten helder hebben. Blijft voor mij belangrijk, de woorden van één van de dames toen wij hiermee bezig waren, dat ze zei: "Ik heb de keuze: of ik kies eten voor mijn kind, of ik kies mijn menstruatieproducten." Dat is natuurlijk gruwelijk. Ik bedoel, wat we er ook allemaal van vinden. Ik zou echt willen hameren dat wij als gemeente het goede voorbeeld geven en dat we in de openbare ruimte, zoals het Forum, maar ook ons nieuwe stadhuis, dat iedere vrouw of meisje wat daar komt en die is ongesteld, die kan daar gewoon haar producten krijgen. Ik heb ergens het bruine vermoeden dat het allemaal niet zo snel en hard gaat, dus ik wil een voorstel doen aan mijn collega-raadsleden. Ik wil daarbij het goede voorbeeld geven. Ik dacht, ik adopteer, totdat de gemeente het goed geregeld heeft, het nieuwe stadhuis en zorg dat vanaf de opening daar voldoende maandverband en

tamppons liggen. Ik daag jullie uit wie het volgend openbare gebouw adopteert en in afwachting totdat het college het gaat regelen. Dank u wel, voorzitter.

01:53:10

Voorzitter: Dank. Ik geef het woord aan mevrouw Bernabela van de Partij voor het Noorden.

01:53:16

Mevrouw Bernabela: Bedankt, voorzitter. Mijn dank aan het Comité Vrouwenstrijd voor het agenderen van dit onderwerp. Het is onbegrijpelijk dat in een welvarend westers land zoals Nederland, er menstruatiearmoede bestaat. Eén op de negen vrouwen en meisjes heeft te weinig geld om maandverband te kopen en gaan daarom niet naar hun werk, school of universiteit. De nood is dan ook hoog. Menstruatieproducten zouden ook op scholen, openbare toiletten, gemeentelijke gebouwen en natuurlijk universiteitsgebouwen standaard verkrijgbaar moeten zijn en net als toiletpapier op tijd aangevuld moeten worden. Daarbij komt dat het te laat verschonen tot nare ongemakken kan leiden en er zijn zelfs gezondheidsrisico's bij het niet op tijd verwisselen of het gebruik van andere producten, zoals tissues, die niet bedoeld zijn als menstruatieproducten. Er zijn verschillende organisaties die zich bezighouden met het beschikbaar stellen van menstruatieproducten, zoals het Armoedefonds en er zijn al weggeefkasten te vinden, waar men toiletartikelen kan halen, die men gedoneerd heeft gekregen. Toch is de stap vaak te groot om daarheen te gaan of bij een loket of balie naar te moeten vragen. De Partij voor het Noorden wil dan ook graag weten hoe het college dit beter kan gaan regelen. Dat was het.

01:54:37

Voorzitter: Dank u wel voor uw bijdrage. Ik geef het woord aan mevrouw Armut van het CDA.

01:54:43

Mevrouw Armut: Dank u wel voorzitter. Ja, ook van het CDA nogmaals dank voor de agendering van dit onderwerp door het Comité Vrouwenstrijd. We zitten hier met veel vrouwen vanavond en ik denk dat de meeste vrouwen wel eens in een situatie hebben gezeten dat ze op het laatste moment erachter komen dat ze producten zijn vergeten. Ja, eigenlijk het delen doen we als vrouwen onderling al heel lang, dan kan je altijd wel even bij een andere vrouw vragen of zij wel iets mee heeft. Ik denk dat het een heel mooi gebaar is als we deze situaties voorkomen en dat het er dan eigenlijk al ligt. We zijn dan ook benieuwd of het college weet hoe zij denkt invulling hieraan te kunnen geven en vooral ook in de vorm van uitgiftepunten, lijkt dat ons een manier om juist de groep die je wil helpen, te bereiken. Laat het dan ook een goede eerste stap zijn om vrouwen te helpen in deze toch al ongemakkelijke periode van de maand en nog even terug te komen op mevrouw Van der Weele, als ik dan toch iets mag adopteren, ik vergader ook vaak in Topweer en ik vind het geen probleem om dan mijn producten daar te delen. Dank u wel, voorzitter.

01:55:55

Voorzitter: Dank. In navolging na het initiatief van de Partij van de Arbeid. Wie kan ik vervolgens het woord geven? Mevrouw De Groot van Student en Stad.

01:56:08

Mevrouw De Groot: Dank u wel, voorzitter. Ik zal ook gelijk even inhaken op de woorden van mevrouw Van der Weele en ik wil ook best een gebouw adopteren en dan eens in de zoveel

tijd eventjes met een mandje langsgaan en weer aanvullen. Armoede speelt een grote rol in de gemeente Groningen en door de gestegen inflatie en de stijgende energieprijzen, is de druk op de portemonnee fors toegenomen de afgelopen tijd. Vooral voor personen met een kleine portemonnee is het nu nog lastiger geworden om eindjes aan elkaar te knopen. Student en Stad is het eens met het Comité, dat de gemeente zich zeer vrouwvriendelijk zou tonen als zij menstruatieproducten kosteloos zou aanbieden in openbare en gemeentelijke gebouwen. Gratis maandverband en gratis tampons in toiletruimtes, lijkt ons een zeer sympathiek plan. Zo hoeven personen die menstrueren geen stress meer te hebben of zij wel voldoende maandverband of tampons bij zich hebben en kunnen we op die manier wat zorgen wegnemen over of deze mensen dit ook wel iedere maand weer opnieuw kunnen betalen. Echter lossen we het probleem van menstruatiearmoede hier nog niet mee op. Student en Stad is ook benieuwd hoe het momenteel met het aanbod van menstruatieproducten in de Voedselbanken is gesteld en of wij daar als gemeente misschien wellicht iets in kunnen bijspringen. Zo net hebben we ook gehoord over de verschillende uitgiftepunten. Wellicht dat wij hier ook structureel wat aan kunnen doneren. Ik weet niet wat dan beter zou gaan werken, de Voedselbank of de uitgiftepunten, waarmee het doel beter wordt gehaald. Nogmaals, wij denken dat we ons als gemeente zeer sympathiek opstellen met het aanbieden van deze producten. De vraag is dan wel of dit financieel haalbaar is, hoeveel dit zou gaan kosten. Maar mocht het financieel haalbaar zijn, laten we dan als gemeente vooroplopen. Ik heb volgens mij zonet al gehoord dat het in andere gemeenten wel al anders is geregeld. Laten we dan volgen, zodat we menstruatiestress iets kunnen wegnemen en als gemeente in ieder geval hier het goede voorbeeld kunnen geven. Deze kleine moeite kan dan een groot positief effect hebben op heel veel personen die het hard nodig hebben. Dank u wel.

01:58:43

Voorzitter: Dank. Het woord is aan mevrouw Van der Meulen van de Partij voor de Dieren.

01:58:50

Mevrouw Van der Meulen: Dank u wel voorzitter. Ik voer vanavond het woord namens mijn fractiegenoot Janette Bosma. Allereerst dank aan de initiatiefnemers van het Comité Vrouwenstrijd voor deze belangrijke burgeragendering. Het lijkt niet veel geld, één euro dertig voor een pakje maandverband bij de Albert Heijn. Als je weet dat je meestal niet genoeg hebt aan één pakje en dit bedrag iedere maand opnieuw moet neertellen, stapelen de kosten zich op. Menstruatiearmoede is een serieus probleem, ook in onze gemeente. Eén op de tien vrouwen heeft wel eens moeite met het betalen van menstruatieproducten en daarom zijn we blij dat we hier vanavond over in gesprek gaan met elkaar. Naast dat dit probleem oneerlijk is, want ongeveer maar de helft van de mensen menstrueert immers, is geldgebrek om hygiëneproducten te kopen ook een groot taboe. De Trouw deed onderzoek naar menstruatiearmoede en vond dat meisjes en vrouwen die in armoede leven, wc-papier, luiers, oude kranten of andere lapmiddelen als menstruatiemateriaal gebruiken. Het zijn schrijnende situaties die we moeten willen voorkomen. Aan de andere kant zien we steeds meer mooie initiatieven opkomen, op wc's bijvoorbeeld op universiteiten.

02:00:00

Mevrouw Van der Meulen: Universiteiten laten mensen menstruatieproducten voor elkaar achter en de producten zijn in weggeefkasten in de wijken te vinden. Als gemeente zouden

we hierin het goede voorbeeld kunnen geven. We zijn benieuwd hoe het college kijkt naar het kosteloos aanbieden van menstruatieproducten in gemeentelijke gebouwen. Daarnaast zou de gemeente zulke mooie initiatieven kunnen faciliteren en het belang ervan kunnen verspreiden onder buurthuizen, sportverenigingen, horecaondernemers en winkeliers bijvoorbeeld. Op deze manier ondersteunen we mensen op meerdere manieren. We doorbreken het taboe en dragen bij aan lastenverlichting. Tot zover, dank u wel.

02:00:41

Voorzitter: Dank u wel voor uw bijdrage. Het woord is aan de heer Dijk van de SP.

02:00:46

De heer Dijk: Ja, voorzitter. Ik zat te denken toen ik dit las. Waarom is dit eigenlijk nog niet geregeld? Dat bedoel ik in de aller breedste zin van het woord, want ik vind een Armoedefonds, afgiftepunten, weggeefkasten. Ik vind het allemaal heel mooi en heel sociaal, om het zo maar te zeggen, maar we moeten er eigenlijk de normaalste zaak van de wereld van maken. Ook de Voedselbank, ik snap het allemaal. Het zijn allemaal manieren om het in het hier en nu snel te regelen. Het zou toch potverdorie de normaalste zaak van de wereld moeten zijn. Anderen maken de vergelijking met wc-papier. Het zou toch de normaalste zaak van de wereld moeten zijn dat als je hier naar de wc gaat, dat het daar ligt. Laat ik daar niet te cynisch over doen, want gelukkig zijn er genoeg scholen die dat al wel bijna uit zichzelf doen of met een beetje aanmoediging. Gelukkig zijn er heel veel horecazaken waar als je naar binnen loopt en naar de wc loopt, dan is het niet mijn deur, maar dat is het de andere deur vaak, waar dat dan wel ligt of beschikbaar is. Ja, je hebt ook die andere toiletten. Dat vind ik ook, die discussie ook, bordjes eraf en klaar. Hebben we het er niet meer over, is het geregeld. We kunnen het overal neerleggen. Dat zou toch de normaalste zaak van de wereld moeten zijn? Mijn vraag is eigenlijk heel simpel. Wij hebben een inkoopbeleid als gemeente. De gemeente koopt wc-papier in via een facilitaire dienst waarschijnlijk. Daar komen van die kasten aan de muur te hangen waar je je handen aan kan drogen. Daar zullen waarschijnlijk ook wc-verfrissers bijhoren, schoonmaakmiddelen, noem maar op. Laten we het de normaalste zaak van de wereld maken. In ons inkoopbeleid, zal ook nog heel efficiënt zijn, wat dan heb je marktvoordeel en schaalvoordelen en zo. Wow, mooi. We leggen het in alle wijkcentra, alle bibliotheken, alle scholen, alle vensterscholen en alle sportverenigingen en dan hoeven we het hier, sorry dat ik het zeg, ik vind het goed dat het geagendeerd is, maar dan hoeven we het hier alsjeblieft niet meer over te hebben.

02:02:53

Voorzitter: Dank voor uw duidelijke bijdrage. Ik geef het woord aan mevrouw Gietema van D66.

02:03:00

Mevrouw Gietema: Dank voor het woord, voorzitter. Ik wilde ook weer de dank uitspreken aan het Comité. Enerzijds denk je: waarom moeten we het hier nog over hebben? Anderzijds denk ik dat het nu juist een tijd is om er nu weer opnieuw naar te kijken. Allereerst is het natuurlijk gewoon een groot taboe. Het stuk buikpijn, de onzekerheid waarmee je soms de deur uitgaat. Gaat het wel goed? Doe je dan toch net niet die witte broek of dat witte sportbroekje aan. Ik bedoel, dat zijn dilemma's waar je gewoon soms een aantal dagen in zit. Het kopen van de producten. Dat is net ook door één van de collega's genoemd, om dat spul te halen en op de loopband te leggen en dan is het ook het eerste wat je vaak weer in je tas

gooit, want ja, anders ziet iedereen dat je dat koopt. Dat is ook een gevoel wat veel vrouwen wellicht hebben ervaren. Tot slot, dat je niet eens dat op de kassa of voor de kassa kan neerleggen. Dat is natuurlijk het allerergste. Dat we in Nederland wonen, in de gemeente Groningen en dat er gewoon inwoners zijn die in toenemende mate steeds meer daar gewoon echt oprecht stress van hebben, zorgen over hebben, of gewoon voor thuisblijven. Niet naar werk gaan, niet naar school, niet naar de sportles of naar het feestje. Wat ons betreft staan we helemaal achter de vraagstelling en willen we ook de vragen doorzetten naar het college om te onderzoeken wat ook de bijkomende kosten zijn en hoe deze oplossing die wordt voorgesteld, ook past in onze gemeente. Daarbij willen we in ieder geval wel meegeven om ook te kijken naar de doeltreffendheid, dus dat het ook echt wel komt bij de mensen die het ook het hardste nodig hebben. De handreiking vanuit het burgercomité voor bijvoorbeeld die uitgiftepunten, mogelijke uitbreiding door een samenwerking met het Armoedefonds, om die ook door te geven aan het college en ik ben benieuwd hoe het college ertegenaan kijkt. De reden dat ik op mijn knopje drukte, is ook omdat ik natuurlijk druk aan het nadenken was over welk gebouw te adopteren. Ik denk: ja, iedereen adopteert wat. Wat blijft er over? Ja, ik ben vandaag erg geïnspireerd geraakt op het Talentperron, hoeveel kansen daar worden geboden aan inwoners. We zijn daar elke maandagavond. Ik ga elke maandagavond een rondje lopen rondom de toiletten, rondom het Talentperron, om te kijken of er nog het één en ander voorradig is. Tot de tijd dat natuurlijk het college ook komt met een antwoord, want ik denk wel dat we moeten gaan kijken naar een structurele oplossing.

02:05:26

Voorzitter: Ik geef het woord aan de heer Vaes van de VVD.

02:05:41

De heer Vaes: Dit knopje. Ja, precies. Dank u wel. Inwoners die door armoede niet kunnen meedoen aan een maatschappij, moeten wij helpen, of dit nu over een dak boven het hoofd gaat, eten en drinken, of zoals vanavond, het onderwerp is: voldoende toegang tot menstruatieproducten. Daarom staan wij zonder terughoudendheid achter het idee dat de gemeente in haar armoedebeleid ook voldoende aandacht heeft en voldoende doet op dit thema, zodat menstruatiearmoede niet meer voorkomt. De vraag is echter vrij specifiek: gaat de gemeente menstruatieproducten kosteloos aanbieden in openbare en gemeentelijke gebouwen in de gemeente? Om menstruatiearmoede te bestrijden is dat een mogelijkheid. Daarmee krijgt immers iedereen vrije toegang tot menstruatieproducten. De vraag rijst: is dit de doeltreffendste manier om menstruatieproducten bij de juiste mensen te krijgen? Daarbij denkend aan een paar belangrijke uitgangspunten. Eén: we willen specifiek die mensen helpen die menstruatieproducten niet kunnen bekostigen. Twee: mensen die het betreft, moeten een keuze hebben in de producten die bij hen passen. Geen one product fits all-aanpak, maar het type menstruatieproduct dat past bij de gebruiker.

02:07:07

Voorzitter: U heeft een vraag van de heer Dijk van de SP.

02:07:10

De heer Vaes: Even mijn vinger houden waar ik gebleven ben.

02:07:12

De heer Dijk: Ja, voorzitter, een vraag: waarom niet gewoon generiek? Waarom niet gewoon in alle gebouwen, voor iedereen die dat op dat moment net nodig heeft? Waarom specifiek gericht op een groep?

02:07:27

De heer Vaes: Ja, voorzitter, puur vanwege het feit dat wij in deze gemeente gewoon heel veel armoede hebben. Ik denk dat we helaas niet voldoende geld hebben om alles op te lossen. Ik ben echt een voorstander ervan om eerst die mensen te helpen, die het echt nodig hebben en als we dan het geld over hebben, prima, verstrek het vooral aan iedereen. Ik denk echt dat we daar wel verstandig mee om moeten gaan. Dat is de reden.

02:07:53

Voorzitter: Een vervolgvraag van de heer Dijk.

02:07:55

De heer Dijk: Ja, voorzitter, ik ben het daarover eens als het gaat om bijvoorbeeld inkomen of inkomensondersteuning. Dat vind ik ook. Je hoeft dat niet een miljonair te gaan geven, die heeft geen inkomensondersteuning nodig. Juist dit soort producten zijn toch zo ontzettend collectief noodzakelijk, voor inderdaad zo ongeveer de helft van de populatie. Dat is toch heel logisch dat je dat in openbare gelegenheden net zoals wc-papier verstrekt? Je gaat toch ook niet vragen aan degene die een hoger inkomen heeft: "Nee, nee, nee. U mag geen wc-papier gebruiken." Ik vind het eigenlijk vanuit een VVD-redenatie heel krom, als ik heel eerlijk ben.

02:08:33

De heer Vaes: Ja, voorzitter. Blij dat de heer Dijk wil meedenken met de VVD. Nu ben ik aan het woord, meneer Dijk. Kijk, ik vind het verstrekken van menstruatieproducten in algemene zin gewoon een soort dienst die je aanbiedt in de openbare ruimte. Prima. Als de gemeente dat wil en dat kan bekostigen. Ga vooral je gang. Ik zit hier met name aan tafel vandaag voor het thema armoede, in dit geval menstruatiearmoede. Daar wil ik het over hebben. Ik denk dat wij echt een aanpak moeten kiezen, die dat heel doeltreffend aanpakt. Dat begint bij mij met hulp brengen daar waar het nodig is. Dat is de reden dat ik het met name daarover wil hebben. Daarmee sluit ik uiteraard niet uit dat de gemeente ervoor kan kiezen om het in brede zin aan te bieden. Alleen daar heb ik het vandaag niet over.

02:09:31

Voorzitter: U heeft nog een vraag van mevrouw Van der Weele, van de Partij van de Arbeid.

02:09:37

Mevrouw Van der Weele: Dank u wel, voorzitter. Ik was toch even benieuwd hoe u zich dit dan voor u ziet. Stel, er komen twee meisjes in het Forum. De ene is een dochter van mij. Die kan prima, aangezien ik ook het nieuwe stadhuis voorzie van producten, haar eigen tampon betalen, maar haar vriendinnetje niet. Hoe gaan we dit dan fiksen, want beide meisjes hebben een probleem van vijftien, op het moment dat ze in het Forum zonder tamponnetjes zitten. Hoe gaan we dan op dat moment bepalen wie er wel of niet in aanmerking komt voor die tampon die daar ligt?

02:10:13

De heer Vaes: Voorzitter, goede vraag. Later in mijn betoog wil ik erop ingaan hoe ik denk

dat het doeltreffender ingericht kan worden, want inderdaad, uw dochter of de vriendin van uw dochter mogen niet in die situatie terecht komen, Alleen als uw dochter of de vriendin daarvan het op voorhand bij een uitgiftepunt kan ophalen, dan ga ik ervan uit dat ze niet zonder komt te zitten. Dat is eigenlijk waar ik het later nog over wil hebben, het Armoedefonds.

02:10:45

Voorzitter: Ja, gaat u verder met uw betoog.

02:10:49

De heer Vaes: Ja. Oké. We waren gebleven bij dat one product fits all, dat we dat niet willen. We willen een organisatie betrekken die in staat is om deze hulp kwaliteit goed in te richten, van inkoop tot uitgifte. Als het een tijdje draait, de praktijkervaring kan evalueren en indien nodig kan verbeteren, bijvoorbeeld op de plekken waar meer behoefte is, daar opschalen. Mensen moeten kunnen vertrouwen op beschikbaarheid van menstruatieproducten als ze dat nodig hebben. De vraag is of het door de gemeente laten aanbieden van dit soort producten in de openbare ruimte daarbij de beste match is. We willen geen ideeën op voorhand van tafel vegen. Nogmaals, het bestrijden van menstruatiearmoede is belangrijk. Het kan ook een extra maatregel zijn, als blijkt dat dit nodig is. Maar we willen dit goed organiseren, met hulp dat bij de juiste personen terecht komt, op basis van onder andere de zojuist genoemde uitgangspunten. We hebben daar een ander voorstel bij, namelijk meer gebruik maken van een partij die dit al lang doet en heel goed kan: het Armoedefonds. Zij hebben brede ervaring met het inkopen en uitgeven van deze menstruatieproducten. Dit doen ze onder andere door lokale organisaties in de gemeente, die hier al mee bezig zijn, heel goed te kennen en daarbij aan te sluiten en die te versterken. Een goed voorbeeld is de gemeente Den Haag, waar ze een jaar geleden zijn gestart met deze samenwerking. Daar hebben ze op dit moment drieënzeventig uitgiftepunten of, als ik mijn collega mag geloven, nog meer, waaronder twaalf middelbare scholen, met een budget van tachtigduizend euro. Daarom zouden we dit alternatief, gebruikmaken van het Armoedefonds, graag op tafel leggen, naast het voorstel dat in de vraag van het Comité Vrouwenstrijd Groningen naar voren komt. Niet om te wedijveren, maar omdat wij denken dat we hier mogelijk nog beter ons gezamenlijke doel mee behalen. Ik zou het college willen vragen om beide voorstellen uit te zoeken en in ieder geval in actie te komen, want menstruatiearmoede, daar kunnen en moeten we vanaf. Dank u wel.

02:13:10

Voorzitter: Hartelijk dank voor uw bijdrage en dan zijn alle fracties aan het woord geweest. Ik geef het woord aan de wethouder, voor de beantwoording.

02:13:21

Mevrouw Diks: Dank u wel voorzitter. Ja, om alvast de cliffhanger weg te nemen. Zo vrolijk en blij als ik bij het vorige onderwerp kon toezeggen, zult u van mij begrijpen: dat kan nu echt even niet. Hoezeer ik het ook ontzettend eens ben met het voorstel om hier goed naar te kijken, of dit op de één of andere manier in onze gemeente gerealiseerd kan worden, zien we natuurlijk ook dat dit geld gaat kosten en misschien wel serieus geld gaat kosten. Dat kan ik me niet veroorloven, om daar een toezegging nu op te doen. Ik kan me wel indenken dat we natuurlijk het gevoel van de commissie logischerwijs overbrengen aan de opvolger en dan meegeven. Er is gewoon heel groot draagvlak om te kijken hoe we met

menstruatieproducten en het voorzien van onze inwoners, hoe we dat kunnen gaan inrichten. Misschien een paar dingetjes hierover. U weet inderdaad, de weggeefkast in Beijum, met die mevrouw zijn we ook een hele tijd actief geweest om te kijken of zij in Beijum zelf wat meer zaken kon organiseren. We zijn ook als gemeente annex mee geweest. Zij heeft daar in Beijum in de scholen, in alle openbare gebouwen, al een kastje of een plek gemaakt, waar die spullen neergelegd zijn, plus dat zij bij zichzelf in haar tuin een weggeefkast had ingericht. Zij zou ook met Leeuwenborg of is ook met Leeuwenborg al in de weer geweest. Tot mijn grote schrik - en dat klinkt heel stom als ik dat zo zeg - kreeg zij ineens een vaste baan. Kijk, dat schiet natuurlijk helemaal niet op, dat de economie liep als een tierelier, want nu was ik nu net precies een mevrouw, die heel erg dapper bezig was met dit onderwerp en die wij heel graag vanuit de gemeente hadden willen inzetten, om dit veel verder te brengen, die verdween ineens uit de vergelijking. Dat was ook een beetje een antwoord op mevrouw Menger. Dat is de reden geweest dat we even in een soort vacuüm. We hadden eigenlijk bedacht om met haar een baan daarvan te maken, misschien een basisbaan van te maken en dan gewoon dit te gaan organiseren voor de gemeente, op alle plekken die genoemd zijn. De toiletten natuurlijk ook, maar ook op met name lagere scholen, middelbare scholen uiteraard, gemeentelijke gebouwen. You name it. De meer openbaar gerichte plekken. Dat was eigenlijk een beetje het idee en die mevrouw belde mij op en zei: "Sorry, maar ik heb een vaste baan." Daarmee viel even de grondslag voor dit mooie plan weg. Toen dacht ik: dat is helemaal geen probleem, want er zijn nog meer basisbanen. De volgende dag kwam mijn collega Bloemhoff en die zei: "Kijk eens, ik heb precies gerealiseerd wat ik wilde. Vijftig basisbanen." Daarmee was dat project vol en kon ik er niet één toevoegen. Ik neem u even mee in de praktijk van de goede bedoelingen en de goede wil en dat het dan toch even iets langzamer gaat dan je hoopt. Ik zie een interruptie.

02:16:28

Voorzitter: Ja. Gaat uw gang.

02:16:29

Mevrouw Van der Weele: Ik was nog even bij een punt wat de wethouder hiervoor zei, voorzitter en dat was dat ze op dit moment geen serieus geld kan toezeggen. Iets minder serieus geld is ook prima, maar toe maar. Ik snap het punt. Echter, wij hebben natuurlijk op 8 maart 2021 schriftelijke vragen ingediend en we hebben ook gevraagd of u wil onderzoeken als college wat de mogelijkheden zijn, om in ieder geval in onze eigen openbare gebouwen deze producten beschikbaar te stellen. Het is nu dik een jaar later en ik had wel heel graag in ieder geval een prijskaartje gewild, voor ons als raad, om in ieder geval dan te besluiten of wij dit serieus geld vinden of niet en of wij daar op de één of andere manier kaderstellend zeggen: "Mevrouw de wethouder, gaat u dat maar opzoeken, want wij zijn ervoor." Ik ben deels wel wat teleurgesteld. We kunnen het wel hebben over serieus geld, maar we weten nog steeds niet wat het dan kost en we hebben ook geen voorstel gezien om het in de begroting op te nemen.

02:17:38

Mevrouw Diks: Nee, want u heeft inderdaad schriftelijke vragen gesteld. Die heb ik beantwoord en daarna hebben we nog een tweede antwoord gegeven vanuit het college, namelijk in het onderzoek: wat gebeurt er in Den Haag en op allerlei andere plekken? Hoe hebben ze het daar opgepakt? Daar hebben we ook uit gedestilleerd dat een gemiddelde

van die kosten ongeveer acht euro per maand is. Dat is ook, denk ik, een heel serieus bedrag per jaar, voor een enkele vrouw. Een gemiddeld bedrag. We hebben daarin ook aangegeven dat we via VNG en G40 willen gaan lobbyen om dit gewoon veel breder op de agenda te krijgen en het ook bij minister Schouten onder de aandacht te brengen. Al dat soort zaken zijn wel gebeurd, maar die hebben nog niet geleid tot een praktische aanpak. Dat is wat ik u net probeerde te duiden. Wij hadden die praktische aanpak bedacht, maar toen hadden we weer even niet die persoon die het zou kunnen gaan doen. Binnenkort hebben we veel meer basisbanen. Het kan ook misschien op een andere manier. Daar ga ik dan straks niet over, maar dan kunnen we dit gewoon gaan inrichten met elkaar. Ik denk, waar ik nog wel een opmerking over zou willen maken: ik ben het zeer met iedereen eens dat het van belang is - zeg ik natuurlijk ook als vrouw - dat je op een goede manier en op een veilige manier deze producten kan bekomen. Een aantal van u heeft ook al voorbeelden gegeven van mensen die de wonderlijkste, gescheurde kranten, het leek potdorie wel de jaren '50, zal ik maar zeggen. Waar zijn we in beland? Sokken, allerlei wonderlijke methodes die worden gekozen. Dat wil je echt niet, want die kunnen echt serieuze gezondheidsschade opleveren. Ik ben er zeer voor dat we goed ook als gemeente nadenken: hoe kun je die menstruatiesproducten organiseren en hoe kun je ze ook distribueren?

02:19:30

Voorzitter: U heeft een vraag van mevrouw Menger van de Stadspartij.

02:19:33

Mevrouw Menger: Ja, ik heb er twee voorzitter. Dank u wel. Even terug naar het stukje wat de wethouder aangeeft met betrekking tot: "We hadden iemand gevonden. Die ging daar heel enthousiast mee bezig en die ging als een tierelier, om het maar zo te zeggen. Maar die persoon kreeg werk en toen viel het stil." Het kan toch niet zo zijn dat dit afhangt van een persoon die het oppakt? Nee, dat vind ik echt eigenlijk onacceptabel. We hebben zoveel mensen hier in een uitkeringssituatie zitten, dan zou ik zeggen: "College of gemeente, ga een wervende campagne opstarten." Er zijn dan absoluut mensen bereid om dit op te pakken. Mijn tweede vraag aan de wethouder. Er zijn genoeg gemeenten die het voortouw hierin hebben genomen en ik kan me herinneren dat ik ook in een eerder gesprek met de wethouder het daarover heb gehad: "Ga in gesprek met de gemeenten waar ze dit al hebben opgestart. Leer van wat zij doen en volgens mij kun je dat op een bepaalde manier hier in Groningen ook opstarten." Om nu te zeggen dat we met de VNG bezig zijn en met de G40, om te lobbyen. Er zijn ook andere wegen die naar Rome leiden en om het daar allemaal vanaf te laten hangen en dan maar te zeggen: "We wachten af. We zijn ermee bezig." Dat vind ik heel erg jammer en teleurstellend. Dank u wel.

02:21:11

Voorzitter: De wethouder.

02:21:12

Mevrouw Diks: Ja, kijk, toen ik dit allemaal zei, dacht ik: ga ik dit nu allemaal zeggen? Toen dacht ik: ja, ik ga het wel zeggen, want dit is natuurlijk ook gewoon de praktijk. Natuurlijk zijn er in onze gemeente anderen die dit kunnen oppakken, maar we hadden nu net toevallig met haar - en u kent haar ook - een heel traject uitgezet. Als we dan dit en als we zus, en dan gaan we dit doen. Ik ben voor haar ontzettend blij dat het haar gelukt is om een hartstikke leuke baan te krijgen. Het is ook helemaal niet zo dat we daarna dachten: nu zitten we met

de handen in het haar, laat die hele menstruatieproducten-actie maar zitten! Dat is helemaal niet aan de orde. Dat is natuurlijk wel een in de praktijk voorkomende kink in de kabel. Het is helemaal niet zo dat wij nu intern zeiden: "Nu hebben we er geen belangstelling voor." Zo gaat het natuurlijk niet, maar je moet wel met elkaar even bedenken hoe je het dan vormgeeft. Daarom heb ik u even dat verhaaltje ook verteld van die basisbaan. Die zitten nu vol. Dat weet u ook. Die zitten al maanden vol. Dat is heel prachtig. Hartelijk dank. De economie doet het heel goed. Alleen ik kan niet honderdduizend euro of hoeveel dat is voor een baan, uit de lucht toveren. Nieuwe coalitieakkoord geeft nieuwe extra basisbanen en geeft dus weer nieuwe kansen om dit vorm en inhoud te geven. Dat is wat ik probeer te duiden over de praktijk en hoe dat werkt. Een ander ding geef ik u mee voor onderweg, maar dat kan nog allemaal net. De kosten hebben we nog niet in beeld gebracht. U had het net over tachtigduizend euro. Dat lijkt me op zichzelf een bedrag dat misschien wel eens een beetje in de richting zou kunnen komen. Stel dat je het ook nog met een basisbaan of anderszins zou kunnen inrichten, is dat natuurlijk wel een structurele greep in de kas die je zou doen. Ik denk ook, maar dat geef ik u nogmaals maar mee, er zijn ook nog een heleboel andere zaken als het gaat om die armoede, die van ontzettend belang zijn. Eén van de onderwerpen is bijvoorbeeld anticonceptie, vind ik ook een ongelooflijk belangrijk onderwerp, waarvan ik het niet te verkroppen vind, dat dat uit die basisverzekering is verdwenen en dat ook überhaupt anticonceptie, ook condoomgebruik, dat we daar niet ook als maatschappij veel opener instaan. Al dat soort zaken moeten in mijn beleving gratis zijn. Als je met elkaar als gemeente zegt: "Wij vinden dat menstruatieproducten gratis geleverd moeten worden." Ik vind ook dat je het gesprek moet voeren tegen wat je dat dan afzet. Het is wel honderd- of honderdvijftigduizend. Ik weet het niet, het bedrag moeten we dan bekijken, maar dat is wel structureel. Het klinkt wel heel positief en fijn om te zeggen: "We gaan een hoop dingen gratis doen." Je moet het ook kunnen laden. Ten koste van wat gaat het nu? Dat is precies wat ik net ook bedoelde. Er is uit en te na gesproken over een coalitieakkoord. Ik kan hier en ik wil hier ook niet vanavond een toezegging gaan doen dat we die menstruatieproducten nu allemaal gratis maken, want daar zou mijn opvolger echt niet blij mee zijn. Dat gaat wel ten koste van iets en ik kan niet inschatten wat. Dat college moet dat in beeld gaan brengen en die moet vervolgens die afweging intern zelf gaan maken. Wat stellen wij dan voor om te doen? Dat dit een belangrijk onderwerp is voor onze gemeente en dat er veel draagvlak voor is, is evident, dat hoor ik ook. Dat weten we natuurlijk ook al een hele tijd. Daar ben ik ook heel erg voor. Ik zou echt in dit onderwerp zeggen dat echt mijn opvolger dit moet gaan inrichten, want ik zou echt mijn hand overspelen, als ik dat nu vandaag zou gaan toezeggen.

02:24:51

Voorzitter: U heeft een vraag van de heer Vaes van de VVD.

02:24:55

De heer Vaes: Dank u wel, voorzitter. Ik begin even met een aanvulling. Die tachtigduizend euro budget, dat is bijvoorbeeld het hele jaar 2022, is samen met hetgeen wat de zorgverzekeraar ook nog bijdraagt. Dat doen ze in samenwerking met een zorgverzekeraar en ook nog met een paar lokale spelers. Denk bijvoorbeeld aan Jumbo of zo. Je kunt met tachtigduizend euro echt heel veel doen. Zelfs voor een stad als Den Haag, wat denk ik nog groter is dan onze mooie gemeente. Wat ik eigenlijk wil vragen aan mevrouw Diks, dat u die

toezegging niet wilt doen, omdat u niet kunt regeren over uw graf, dat begrijp ik. Misschien kunt u wel een toezegging doen, dat u in ieder geval de kosten die nodig zijn, om dit op een slimme manier toch voor elkaar te krijgen, dat we die wel laten onderzoeken, zodat we in ieder geval bij de volgende wethouder wellicht ter zake kunnen komen. Dat wil ik u vragen.

02:25:57

Voorzitter: Wethouder.

02:25:59

Mevrouw Diks: Volgens mij had ik al aangegeven dat dit natuurlijk sowieso één van de onderwerpen is die in de overdracht meegaat. Gemeenlijk is natuurlijk alles of het meeste in een coalitieakkoord geregeld. Dit is een zaak die gaandeweg zo'n coalitieakkoord opduikt en dan is het natuurlijk goed om dat ook mee te geven aan de opvolger: "We hebben dit gesprek hierover gevoerd. Er is een initiatief, een burgeragendering geweest. Er is veel draagvlak in de raad om hier inzet op te gaan plegen. Nou ja, wees je daarvan bewust, neem dat mee en pak het op." Ik zal natuurlijk ook aangeven wat wij tot dusver al in gang hebben gezet, hoe we er tot dusver naar hebben gekeken en dan ga ik ervan uit dat de opvolger dat natuurlijk gewoon gaat oppakken en dan bent u daar vervolgens zelf bij om te monitoren of dat ook allemaal gaat gebeuren. Oh, misschien nog één opmerking.

02:26:53

Voorzitter: Gaat uw gang.

02:26:55

Mevrouw Diks: Het Armoedefonds is al een paar keer genoemd. Inderdaad, daar hebben we nog geen formele relatie mee gelegd, in die zin. We zijn wel ambtelijk al met hen in contact geweest, over hoe je dit zou kunnen doen en eigenlijk ook een aantal voorbeelden die de heer Vaes ook noemt. Kun je met partijen ook in de stad het één en ander organiseren? Ik dacht, als we nog even doorpraten, dan is het al klaar, want als iedereen iets adopteert, dan heeft dit probleem zich vandaag vanzelf opgelost als ik het goed zie. Het kan ook nog anders, denk ik. Maar ik ben het met iedereen eens: dit is een algemeen voorkomende vraag. Die zou niet door personen, door burgers als zodanig, opgelost moeten hoeven worden, maar gewoon vanuit de gemeente opgepakt moeten worden. Dat ondersteun ik van harte. Ik denk dat heel helder is hoe ik hiernaar kijk en welk belang ik hieraan hecht. Ik kan alleen niet mijn opvolger voor de voeten lopen en dat wil ik ook niet. Het is usance om dat niet te doen.

02:28:01

Voorzitter: Nog een vraag van de heer Dijk van de SP.

02:28:05

De heer Dijk: Ja, voorzitter. Ik kan proberen om een beetje mee te komen met de wethouder, dat u nu niet zegt: "Ik ga het allemaal regelen." Kunnen we een toezegging krijgen dat u ook even opsplijt welke kosten waarin liggen? Ik kan me voorstellen dat het nogal uitmaakt of we het gemeentelijk inkopen, bij de gemeentelijke dienst te doen, of de bibliotheken meenemen, maar dat de gemeenteraad dus ook een keuze voorgelegd krijgt wat ze dan wel willen en wat ze niet willen. U heeft natuurlijk helemaal gelijk: als je dit doet, gaat het natuurlijk wel ten koste van iets anders, maar dan kunnen wij daar een beetje een brede afweging in maken in plaats van, zoals ik het misschien net zei: "Alles of niets." Het

moet natuurlijk de normaalste zaak van de wereld worden, maar we kunnen er ook stapsgewijs naartoe werken. We moeten weten wat het kost bij welke keuzes je maakt.

02:28:51

Mevrouw Diks: Ja, misschien als u mij, denk ik, neem ik aan, mijn laatste commissievergadering vergunt, om nog één politieke opmerking te maken. De normaalste zaak van de wereld zou natuurlijk zijn dat iedereen genoeg inkomen heeft om gewoon normale, voorkomende, algemene boodschappen te kunnen doen. Dat is natuurlijk de grootste schande, dat we een samenleving hebben gecreëerd met zijn allen, waarin we weten dat mensen die een uitkering krijgen, van die uitkering, daarna nog in de maand een week overhouden en in die week ook ongesteld zijn, ook eten moeten kopen, ook pijnbestrijding moeten kopen, ook zaken voor de kinderen moeten kopen. Dat is natuurlijk de schande die hieraan ten grondslag ligt. Dat daargelaten, zou ik bijna zeggen. Je moet natuurlijk met elkaar constateren: je kijkt naar buiten. Je ziet inwoners in nood met een vraag en dan gaan wij natuurlijk met z'n allen die vraag beantwoorden, want dat is wat wij doen. Ik wil met liefde toezeggen dat we daar natuurlijk heel goed naar zullen gaan kijken, hoe we dat kunnen inrichten. Nogmaals, we waren al met van alles en nog wat bezig, om te kijken hoe we dat zouden kunnen doen. Ik ga dat zeker aan de opvolger meegeven en ook de kosten in beeld brengen. Het is aan de nieuwe wethouder om te bedenken ten koste van wat dit moet gaan, want er is ook bij de gemeente uiteindelijk aan het eind van ons geld nog een deel van de maand over.

02:30:17

Voorzitter: Nog een vraag van mevrouw Bernabela.

02:30:21

Mevrouw Bernabela: Bedankt, voorzitter. Ik had nog een paar vragen. Volgens mij waren er nog een paar vragen niet beantwoord, want zo had ik ook de vraag gehoord in hoeverre de menstruatieproducten bij de Voedselbank werden verstrekt en of dat voldoende was? Die weggeefkasten, of dat voldoende is. Daarnaast, het is al genoemd, je zou ook gewoon vrijwilligers die extra punten kunnen laten opzetten. Dat hoeft natuurlijk niet allemaal een basisbaan of wat dan ook voor baan worden en daar ook verschillende mensen, die zich daarmee bezighouden. Als iedereen een klein beetje doet, dan is het allemaal weer een minder zware taak om meer punten te creëren. Ik vind eigenlijk dat dat wel nodig is, om ons daarmee bezig te houden. Het zijn misschien maar donatieprojecten, maar dan heb je alweer wat geholpen. Bedankt.

02:31:18

Mevrouw Diks: Ja, dit gaat natuurlijk toch echt alweer in op: hoe zou je dit in de praktijk willen doen? Echt, sorry hoor, maar ik wil de opvolger niet voor de voeten lopen. Kijk, ik denk, als je gewoon als gemeente, als raad, de keuze maakt om dit te gaan doen. Nee, laat ik het anders zeggen. Natuurlijk is het mooi als heel veel dingen vrijwillig gebeuren. Daar ben ik het ook zeer mee eens. Ik vind wel, als je als gemeente de keus maakt om dit te doen, dan moet je het ook gewoon formeel organiseren. Je moet ook niet afhankelijk zijn van iemand die het toevallig niet doet of weet ik veel, ziek was en het kastje niet heeft gevuld. Je moet er ook vanuit kunnen gaan, al--

02:32:07

Voorzitter: We hebben wat technische problemen met de microfoon. Kunt u het herhalen? Oké, dan is de meest praktische oplossing om het even zo te doen.

02:32:20

Mevrouw Diks: Next. Eén microfoon kapot, nog achttien te gaan, geloof ik. Je moet het ook gewoon serieus organiseren, denk ik. Daar zou ik ook echt voor zijn, want dan neem je het ook gewoon als een gemeentelijke taak op je om dit in te gaan richten. Dat lijkt me gewoon ook verstandig. Laten we dat gewoon op die manier oppakken. De weggeefkast, dat werkt natuurlijk heel goed. Dat was natuurlijk precies de reden-- Het moet aan mij liggen. Niet alles ligt aan mij, maar dit dan gelukkig eindelijk wel. Nee, maar ik vind wel, die weggeefkast is gewoon heel succesvol. Ik leg er zelf ook wel eens wat in en ik hoor van een aantal van u ook, die dat ook al heeft opgepakt. Ik denk dat dat ook heel mooi is. Mevrouw Amroet zei het ook-- Armut, sorry. Vier jaar wordt dit heel vervelend, excuses.

02:33:16

Mevrouw Armut: Toch is het maar de tweede keer.

02:33:18

Mevrouw Diks: Oké, pardon. Nou, ligt ook dat aan mij. Nee, maar ik denk, dat vond ik er zelf namelijk heel positief aan, dat je een heel mooi initiatief hebt van een mevrouw die opstaat en die zegt: "Ik zie dit en ik ga hier iets aan doen." Die pakt dit op en dan vond ik het dus juist een heel mooi beeld, dat je dan als gemeente, als groep kunt zeggen: "Wacht even, dit is een heel mooi voorstel, dit gaan we gewoon omkatten naar geschikt voor de hele gemeente." Dat is juist het leuke daaraan denk ik, dat er zaken uit de gemeenschap naar voren komen of naar boven komen en dat je vervolgens als gemeente zegt: "Dit is natuurlijk hartstikke mooi. Dit gaan we met z'n allen veel groter en veel breder aanpakken." Dat wens ik ons toe, zal ik maar zeggen. Ik heb daar allerlei opvattingen over, maar die ga ik allemaal aan mijn opvolger meegeven en die gaat daar vast een heel mooi voorstel voor maken.

02:34:17

Voorzitter: Nu wordt het echt een mooie balans met de microfoon. Er is nog een vraag van mevrouw Gietema van D66.

02:34:26

Mevrouw Gietema: Een aanvulling op de vraag van mevrouw Menger en Van der Weele, die vroegen naar de stand van zaken. U bent vooral ingegaan op de weggeefkasten, ook overheidsgebouwen. Ik vroeg me af: hoe staan de basisscholen, middelbare scholen en mbo, hbo en wo hierin, tot dusver.

02:34:45

Mevrouw Diks: Hij doet het weer. Ja, hij doet het weer. Ik ben even kwijt wie het zei, maar het is intussen, door ik geloof de vele hormonen in het water, worden meisjes steeds vroeger ongesteld. Dat is best wel een beetje ellendig, dat je als tienjarige soms bij de conciërge met rooie koontjes moet gaan vragen om menstruatieproducten. Dat gun je natuurlijk helemaal niemand. Of het dan vervolgens op alle basisscholen moet, dat weet ik niet. Daarom is het zo handig als iemand zo'n project zou trekken, die er echt voor gaat en ook die gesprekken aangaat. Moet je dan op al die basisscholen een kastje hangen? Doe je dat nog wel in de hogere klassen? Als daar toevallig een leerkracht voor de klas staat,

probeer je het dan met een leerkracht te organiseren? Dat moet je allemaal even inventariseren, denk ik, wat wijsheid is. In Beijum hangt het al wel overal. De lagere scholen, middelbare scholen. Er zit geloof ik geen middelbare school, maar daar hangt het wel op die lagere scholen. Een gemeentelijke, wat is het, een wijkgebouw. Op allerlei plekken in Beijum hangt het al en in Leeuwenborg had zij al geïnventariseerd waar het zou kunnen. Scholen zijn heel enthousiast en willen heel graag meedoen hieraan.

02:36:08

Voorzitter: Goed, dan constateer ik dat er verder geen vragen zijn. Er is een toezegging gedaan door de wethouder. Er is altijd nog een mogelijkheid om alsnog als fractie een motie in te dienen, maar volgens mij is er geen partij die dat overweegt. Er is wel mevrouw Gietema van D66.

02:36:28

Mevrouw Gietema: Ja, ik wilde toch nog even mevrouw Menger en Van der Weele bedanken voor het toffe voorstel om toch, totdat het college komt met concreetheid, om zaken te agenderen. Ik zie net dat ik vooral mevrouw Van der Weele daarvoor moet bedanken. In ieder geval tof dat we hier als raad daar in ieder geval al wat commitment op hebben.

02:36:56

Mevrouw Van der Weele: Het Forum is al vergeven aan de Stadspartij 100%, maar als jullie nog wat willen, dien bij mij het lijstje in, dan kunnen we het publiceren. Oké, die hoorde ik.

02:37:10

Voorzitter: Heel erg mooi en goed om te zien dat het zo eensgezind wordt opgepakt. Ik wil u allen hartelijk danken voor uw bijdrage vanavond en wens ik u nog een hele, hele fijne avond. Dank u wel.